

Posudek diplomní práce

Pavly Dvořáčkové

Muzeum II. světové války v Gdaňsku

zpracované v letním semestru 2009/2010

Zadání diplomní práce a komentář k úkolu

Úkolem diplomové práce byl projekt novostavby muzea na volném pozemku v návaznosti na historické centrum města. Místo i program včetně schema řešení vnitřní expozice byly dány podmínkami mezinárodní architektonické soutěže, které budou v návrhu respektovány. Budova muzea by se měla stát význačným bodem města, součástí řešení byl koncept úprav okolí s přihlédnutím k přírodním prioritám a podmínkám místa. Schema vnitřní expozice podle podmínek soutěže mělo být závazné, jasně byla dána témata a velikosti jednotlivých částí expozice, v rámci diplomního projektu bylo možné toto zadání porušit a přinést vlastní názor na charakter muzea. V podmínkách byly podrobně popsány požadavky na velikosti všech místností a vzájemné provozní vazby.

V současné době je lokalita nezastavěná, slouží jako autobusové nádraží, její největší kvalita je vazba na vodní kanál a rameno řeky.

Komentář k řešení

Diplomantka navštívila Gdaňsk, seznámila se s lokalitou vybranou pro muzeum, jejím okolím, významnými památkami a místy bojů II. světové války. Zabývala se podrobně historií města, urbanistickým vývojem a proměnami daného místa. Výsledkem analýzy bylo stanovení si hlavní zásad a limitů pro návrh.

Koncept muzea je založen na jasném a pevném půdorysném tvaru, který je hmotově rozdělen do dvou částí, vzájemně se prolínajících. Je to dialog svým výrazem a obsahem odlišných částí, níže uzavřený kvádr věnovaný expozici a vyšší otevřený hranol, ukončující území na severní straně k hlavní příjezdové komunikaci a budoucí komerční a bytové zástavbě. Napětí mezi oběma částmi umocňuje přesah vyšší hmoty přes kvádr muzea, v místě průniku obou hmot je podélná osa celé komplexu, hlavní vstupní prostor, pomyslná hranice mezi aktivitami současnosti a pamětí minulo. Vývoj konceptu měl řadu variant doložených v dokumentaci.

Hlavní vstup do objektu je z geometricky řešeného parku, z klidné části navazující na hlavní pěš trasy a příjezdovou komunikaci. Tvoří ho pasáž v místě průniku obou částí, lze jí jenom projít a nebo vstoupit do vstupní haly v parteru, kde se návštěvník může rozhodnout, kterou část muzea navštíví. Ve vyšší dominantní části muzea, která má otevřený charakter, jsou společenské, restaurační, konferenční a vzdělávací provozy, dále administrativa a hotelová část. Je to část pro každodenní život se samostatným provozním režimem. Ze vstupní haly je po hlavním schodišti přístup do suterénu, kde je vstupní část do expozice. Ta je v nízkém bloku, který se uzavírá vnějšmu světu, je ve dvou úrovních a členěná do tematických celků na základě podmínek soutěže. Koncept expozice vychází z principu cesty, po které návštěvník prochází různě světelně, materiálově a výškově členěnými prostory. Každý má specifickou atmosféru a jinak působí na smysly návštěvníka. Na několika místech je cesta přerušena odpočinkovými atrií, ohraničenými stěnami a otevřenými pouze k nebi. Návrh expozice je podrobně dokumentován ve výkresech, schemech, vizualizacích a textech.

Dispoziční řešení zcela naplňuje podmínky zadání, je řazeno do jednotlivých funkčních celků, je umožněn jejich nezávislý provozní režim. Půdorysy pater jsou uspořádané tak, že servisní prostory, příslušenství, výtahy apod. jsou v pásu na severní straně, naopak prostory společensky exponované prostory jako je knihovna, přednáškový sál, klubovny, jsou orientované na straně s vyhlídkou na město. Celou budovou kontinuálně propojuje hlavní schodiště.

Pro architektonický výraz muzea je zásadní samotné hmotové řešení, dialog nízkého kvádru expozičního bloku a vyššího hranolu hlavní budovy vrcholící v místě jejich průniku. Fasády obou částí jsou z pohledového betonu, oba bloky se odlišují barvou a strukturou betonu. Fasáda hlavní budovy je ze sendvičových panelů, pohledový beton je zcela hladký, je členěna nepravidelně okny a pravidelně rastrem spár mezi panely. Výraz a členění fasády jsou odkazem na poválečná torza vybombardovaných domů. Okna jsou zapuštěna, což přispívá k plastičnosti fasády. Povrch stěn kvádrů expozice odráží strukturu bednění z nehotobovaných prken. Obě hmoty se liší i barevností.

Zásobování objektu a parkoviště na povrchu je logicky umístěné na severní straně, navazující na hlavní komunikaci, vjezd do podzemního parkingu, který je umístěn pod plochou parku, je venkovní rampou.

Technická zpráva velmi podrobně popisuje jak architektonické a dispoziční řešení, tak i řešení dopravy, konstrukce, detailů, TZB.

Předložený projekt je přesvědčivě zpracován. Výkresová i textová část je detailní, graficky jednotná, přehledná a velmi kvalitně prezentována. Charakter exteriéru i interiéru je doložen množstvím vizualizací. Funkční členění a provozní režim objektu dokumentuje řada schemat.

K projektu mám několik poznámek a otázek:

- venkovní prostor před hlavním vstupem je poněkud neurčitý, zejména poslední pruh travnaté plochy je navíc, významu vstupu nepřispívá ani rampa do parkingu, zastávka autobusů bude patrně mít nějaký přístřešek
- podle průvodního textu je expozice založena především na smyslovém vnímání, pocitech, má se odlišovat od popisných výstav prostřednictvím panelů a vitrin, v některých vizualizacích interiéru expozice jsou ale stěny panely doslova pokryty
- poměrně dlouhá betonová zeď kvádrů expozice je strukturována otiskem bednění z prken, budou všechny tři venkovní strany stejně bedněny?
- pro vzrostlé stromy volně rozmístěné v parku nad podzemním parkingem patrně 1,5m zeminy nebude stačit

Průběh práce a hodnocení

Diplomantka pracovala na projektu samostatně, soustavně, s velkým zaujetím a odevzdala projekt v požadovaném rozsahu, kvalitě a termínu.

Projekt splňuje požadavky zadání diplomové práce. Vzhledem k úrovni návrhu, jeho zpracování, soustavnému a tvůrčímu přístupu, navrhuji ohodnocení známkou:

B (výborně minus)

V Liberci 18.06.2010

Ing.arch.akad.arch. Jan Hendrych
vedoucí diplomové práce